

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil tage, efter at EF-Domstolen har afgjort, at bopælspligten på landbrugsejendomme strider mod EU-retten?«

Af Per Clausen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL) og Rune Lund (EL).

(Forespørgslen anmeldt 13/3 2007. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/3 2007).

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg gør opmærksom på, at afstemninger under eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 24. april 2007.

Begrundelse

Per Clausen (EL):

Hvis man skal tro på de udsagn, der kom fra regeringen og også fra fødevareministeren, da EF-Domstolen traf sin afgørelse og erklærede bopælspligten i strid med EU-retten, var der tale om en meget stor overraskelse og en meget overraskende dom. Og derfor var der måske ikke så meget at sige til, at den første reaktion var lidt forvirring. For det er jo en meget alvorlig sag, det her.

Kl. 19.10

Det handler om, at bopælspligten jo er indgået som en vigtig forudsætning i de debatter, der har været om Danmarks medlemskab af først EF og derefter EU siden 1972, og den har altid været brugt som et meget vigtigt argument for at sige, at den danske landbrugssektor stadig væk ville være ejet af mennesker, der boede på landet og drev landbrugene selv, for det sikrede man ved hjælp af bopælspligten.

Ud over at være et brud på forudsætningerne for Danmarks medlemskab af EU har den her afgørelse også en række andre negative konsekvenser, for vi har jo ikke opfundet bopælspligten sådan helt uden grund. Det har vi gjort, fordi vi ønsker at bevare selvejet; vi ønskede at bekæmpe et pres på jorden og jordpriserne, så det stadig væk kunne være de landmænd, der ejede jorden, som også drev den; vi har ønsket at opretholde en fastboende befolkning i landdistrikterne.

Alle de ting er for alvor kommet i spil ved den afgørelse, der kom ved EF-Domstolen. Og da der jo endnu ikke er kommet nogen særlig

klare svar fra regeringen på, hvad den vil gøre, hverken i det samråd, der har været i Europaudvalget, eller i de papirer, der er kommet, så synes Enhedslisten og jeg, at tiden er inde til i Folketingssalen at konfrontere regeringen med det her problem. Derfor har vi rejst den her forespørgselsdebat.

Besvarelse

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil starte med en kort gennemgang af EF-Domstolens dom.

EF-Domstolen har den 25. januar 2007 afsagt dom i Festersenssagen, sag C370/05. Sagen vedrører en tysk statsborger, som i 1998 erhvervede en lille landbrugsejendom på godt 3½ ha i Sønderjylland, og som ikke tog fast bopæl på ejendommen inden for de krævede 6 måneder.

EF-Domstolen har med dommen i Festersenssagen fastslået, at bopælskravet for landbrugsejendomme under 30 ha i sin nuværende ordning og udformning i lov om landbrugsejendomme, altså landbrugsloven, er uforeneligt med EF-traktatens artikel 56 om kapitalens fri bevægelighed. Domstolen finder, at landbrugslovens regler om bopælspligt ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, det vil sige, om bopælspligten er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, den forfølger, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt.

Domstolen anerkender de formål, der søges tilgodeset via bopælspligten, men har lagt vægt på, at bopælspligten ikke er egnet til at indfri to af de centrale formål, loven forfølger, nemlig bevaringen af selvejet og opretholdelsen af en fast bosiddende befolkning på landet.

Med hensyn til det tredje formål, nemlig at forhindre eller hindre jordspekulation, finder EF-Domstolen, at bopælspligten går videre, end hvad der er nødvendigt for at opnå formålet.

EF-Domstolens dom er ikke ensbetydende med, at vi må opgive at have en bopælspligt ved erhvervelse af landbrugsejendomme. Men det vil være nødvendigt at ændre på landbrugslovens regler om bopælspligt ved erhvervelse af landbrugsejendomme under 30 ha. Det er således ikke muligt for disse ejendomme at opretholde de nuværende regler i landbrugsloven om bopælspligt, som skal opfyldes af den person, der erhverver en landbrugsejendom.

Jeg vil derfor den 25. april 2007 fremsætte forslag til ændring af landbrugsloven. Jeg vil ikke